

Mai og Juni Maaned 1867.

Agerdyrkningsberetning.

(Fra Begyndelsen af Juli).

Siden vor sidste Beretning er der forløbet en mærkelig raa-
kold og ustabig Forsommer, der endog flere Gange i Mai
klædte Jorden i Sne, og som lod Nattefrosten vedblive til
henimod Slutningen af Maanedeb. Først da fik vi Mildehed
i Luften, og først da begyndte Vegetationen at udfolde sig med
kjendelig Kraft; men hele den midterste Halvdel af Juni bragte
atter en temmelig kold Periode, som imidlertid afløstes af
varmt og smukt Veir fra d. 22de—27de, da en Nordveststorm,
der i det nordlige Jylland var meget skarp, paa Derne der-
imod lettere, i flere Dage atter holdt Varmen lavt. Hertil
kommer, at enkelte Egne, navnlig det nordlige og midterste
Jylland, have haft en meget tør Juni. Det er derfor glæde-
ligt, at der fra alle Egne modtages Efterretninger om, at Af-
grøden i det Hele taget staaer langt bedre, end man efter de
til sine Tider endog meget ugunstige Veirforhold havde Grund
til at vente; herfra maa dog undtages det nordlige og en Del
af det vestlige Jylland, hvor en vedholdende Tørke i Juni,
der blev endnu føleligere ved den jævnlige, stærke Blæst, har
hæmmet den frodige Udvikling af Korn og Græs, der er bleven
de andre Egne af Landet til Del, og som navnlig synes at
have været heldigst paa Fyen. Men overalt er Afgrødens
Udvikling naturligvis meget langt tilbage, og Høsten vil falde
meget sildig.

Af Rapsen var, som tidligere nævnt, den største Del
ompløjet; den tiloversblevne tegner kun simpelt; den er flere
Steder hjemløst af Insekter, vedbliver overalt sin Blomstring
meget længe, saa Modningen vil blive høist uensartet, og lider

mange Steber af den samme Farve i Stænglen som ifjor, hvilket rimeligvis vil hindre Frøet i at naae fuld Udvikling, saa at det bliver et lyst og indstrumpet Produkt, det leverer.

Hveden, der først i Foraaret stod ret godt, fik senere ved Mai Maanedes ustabige, kolde Veir et meget betænkeligt Udsæende, og stod navnlig paa alle lavtliggende, fugtige Jorder spids og thnd, ligesom det ogsaa navnlig var alle de nyere, mere fjælne Hvedesorter: Fenton-, Kolbe- og Hallets-Hveden, der led mest. Da det imidlertid især var i Slutningen af Mai og i Juni, at dens stærkeste Udvikling gik for sig, og da Veiret paa disse Tider var mere gunstigt, har den næsten overalt bredet og udfolbet sig med god Kraft, og, om end enkelte Steber lidt thnd, tegner den dog til at give en smuk Afgrøde, undtagen paa de sure Jorder, hvor den tilmed ofte har meget at kæmpe med Ukrud, og paa de meget høitliggende, hvor den stærke Blæst, paafulgt af Kulde, efter Snefaldene i Mai Maaned særlig synes at have stadet den. Endnu er det imidlertid umuligt at sige noget bestemt om den kommende Hvedehøst, saameget mere, som der i den senere Tid har viist sig Kust paa flere Steber.

Rugen trøffedes derimod mere af Veiret i Mai Maaned, og er vel den Afgrøde, der for Tiden tegner mindst heldig, om den end paa Nerne og i de fleste Egne af Østjylland har rettet sig meget og endog mange Steber vil kunne give en ret god Afgrøde, hvor Blomspringen har været heldig, hvilket var Tilfældet paa de nævnte Steber; derimod har den stærke Nordvestvind, der begyndte d. 27de Juni og fulgte efter nogle varme Dage, som havde bragt Rugen til at blomstre, gjort megen Skade i det nordlige og vestlige Jylland og Slesvig, navnlig paa Mors og i de Egne, der ligge Nord for Limfjorden, ved dels at hæmme Bestøvningen, saa der bliver mange Spring i Aret, og ved dels at knække en Mængde Straa. Den danske Rug i de sidstnævnte Egne, der blomstrer senere, staaer ulige bedre, da den tilmed bedre har overstaaet Vinteren og først senere om Foraaret begynder at udvikle sig. — At Rugen i det Hele taget ikke vil fylde slynderlig iaar, kan ikke undgaaes, da den, trods sin Bedring, i Reglen er thnd og noget kort.

Waarsæden staaer ret godt, paa velafgravede, velgjødede og velbearbejdede Jorder, hvor den kunde lægges forholdsvis tidlig i bekvem Jord, staaer den endog mange Steber meget godt, men er jo overalt meget langt tilbage og trænger stærkt til Varme for at kunne faae nogen Længde og sætte fyldeige Aar. Paa Nerne, navnlig i Fyen, staaer den forholdsvis bedre

end i Jylland, med Undtagelse af enkelte Egne paa Østkysten. Den tidligsaaede er overalt den bedste, da den ved Mai Maanedes Snelæg og stærke Regnstyl sammenklappede Jord saa vanskelig kunde blive bekvem, selv om man ventede til Slutningen af Maanedeb. Paa alle vaade og lave Jorder er Baarsæden kun simpel og spids, og lider navnlig der af den store Masse Ukrud, som iøvrigt næsten findes de fleste Steber: Tidsler, Stræpper, Følfoed, Ugertaal o. s. v. — Ogsaa paa Baarsæden, navnlig Bygget, har den kolde Nordvestvind sigst i Juni virket skadelig, og i Benschsel, Thy, paa Mors og flere Strøg ned ad Vestkysten endog meget skadelig, da den tørre Periode i disse Egne allerede forud havde sat det meget tilbage. Juli Maaned har nu imidlertid bragt saa megen Regn, at Afgrøden i saa Henseende maa betragtes som sikret, og det er som sagt hovedsagelig paa tilstrækkelig Varme i den tilbageværende Del af Sommeren, at det endelige Udfald væsentlig vil bero. — Havren synes de fleste Steber at være bedre end Bygget. Kærterne staa i Reglen ret godt, men ere sene med at komme i Blomst; undtagelsesvis ere de ødelagte af Insekter eller mislykkede i Væksten paa Grund af udmagret Jord. Boghveden kom godt frem og staaer enkelte Steber godt, men er i andre Egne, navnlig i Jylland, for en stor Del ødelagt af Kulde og Blæst. Hørren staaer i Reglen godt, Kommen ligesaa, men dyrkes kun lidt.

Ogsaa Rodfrugterne bleve lagte meget sent, hvad enten man saaede dem paa Stebet eller udplante dem, omtrent 14 Dage senere end almindelig. Kun i Beretningerne fra Holland-Falster, tilbøds fra Thy og fra enkelte Egne af Østjylland, yttres gennemgaaende Tilfredshed med Rodfrugtmarkerne. De saaede Rodfrugter kom ret godt frem, om de end enkeltvis lede en Del af Jordlopper, men stode længe i Stampe, medens Ukrudet mhlbrede frem, hvorfor den første Udthunding og Lugning har været besværlig; men efterat denne er foretaget, og gunstigere Veirforhold ere indtraadte, synes de tilsaaede Rodfrugtmarker at være noget bedre end de tilplante, thi Plantningen maatte ikke blot udskydes af Mangel paa tilstrækkelig store Planter, men ogsaa paa Grund af Jordens Tørke, indtil denne Maaned endelig bragte den nødvendige Væde. — Kartoflerne, der bleve lagte sent, laa længe i Jorden, men staa nu i Reglen godt.

For Insektangreb har Afgrøden hidtil været nogenlunde fri; kun Larven i Rapsstænglen og Jordlopperne enkelte Steber i Rodfrugtmarken synes at have gjort kjendelig Skade paa Markplanterne, men derimod have Haverne og Skovene i

det nordlige Sjælland og især stærkt i det nordlige Jylland lidt af den store Mængde Oldenborrer, som de korte varme Perioder kaldte frem, men hvis Hærgen de paafølgende kolde Dage dæmpede.

Af Plantesygdomme kan der endnu kun være Tale om Røst, og, som ovenfor nævnt, har den ogsaa i den sidste Tid indfundet sig paa Hvedemarken i flere Egne. Da den kun findes i ringe Mængde, tillægges den ikke videre Betydning, men det forekommer os dog, at de forhaanden-værende Veirforhold, der ere gunstige for dens Udbredelse, maa vække nogen Ængstelse i saa Henseende. Røsten kan forplante sig fra det ene Aar til det andet enten ved Verberisens Hjælp eller ved sine egne Sommersporer, der livsdygtige kunne overstaa milde Vintre; denne sidste Veir er i milde Vintre et langt virksommere Forplantelsesmiddel fra Aar til Aar end Verberisfen. Efter en stræng Vinter føler man sig derfor mere betrykket mod en stærk Udbredelse af Røsten end efter en mild, og i Virkeligheden stode ogsaa Planterne i Foraaret ualmindelig rene og frie for Røst. Det har kun været det for Røstens Formerelse gunstige fugtige Veir, der allerede har ladet den træde kjendelig frem paa sine Steder, og hvis den sidste Tids hyppige Regn tillige i den nærmest kommende Tid ledsages af Mildhed, hvilket især er et udmærket Grøbeveir for Røstsvampen og for dens hurtige og sikkre Udbredelse, saa er det ikke uden Frygt, at man i saa Henseende maa imødesee det enbellige Udfald.

Vinterføderet gik med, og enkeltvis blev der endog Fodermangel, navnlig i det nordlige og midterste Jylland; kun paa Volland-Falster synes der gjennemgaaende at være Smaa-beholdninger tilbage. En Del Kvæg kom allerede tidlig ud formedelst Foderknaphed, men maatte atter tages ind paa Grund af det barske Veir midt i Mai, og i hvert Fald holdes inde om Matten; Kvæget led meget derunder; i det nordvestlige Slesvig omkom endog halvtrediehundrede Stkr. ved Uveiret d. 13de Mai. Overalt, hvor man paa nogen Maade kunde holde det inde, kom det først ud i de sidste Dage af Mai. Græsset, der indtil da havde været knapt og hurtigt var gaaet med, hvor man havde maattet slaa ud tidligere, kom nu, i Slutningen af Mai og i Juni, med en udmærket Kraft, hurtigt igjen, hvor det engang var afgræsset, og der kunde de fleste Steder bevares et langt større Areal af Agergræsningen til Hø, end man havde ventet, og mere end almindelig. Kun i det nordlige Jylland, i Thy, paa Mors, i en Del af Vestjylland og i det vestlige Slesvig, hvor Juni Maaned var temmelig tør,

har Græsset ikke været rigeligt, flere Steder endog knapt, saa man frygtede Græsmangel, indtil Regnen i Begyndelsen af Juli har bragt en heldig Forandring heri. •

Højbjergningen bliver, med Undtagelse af disse sidstnævnte Egne, ualmindelig rig og stor iaar, navnlig paa Ageren, da baade Arealerne ere store, og Kløveren er meget særdeles frodig til; desværre er Indbjergningsveiret meget uheldigt. Udbyttet af Engene vil ogsaa kunne blive godt, hvis der kommer Varme, men paa Grund af det silbige, kolde og vaade Foraar begyndte Værten her først sent, og de ere derfor endnu temmelig langt tilbage.

Det hidtidige Sommerudbytte af Kærerne har været ret tilfredsstillende, hvor Kvæget kom i kraftig Stand paa Græs, og hvor man ikke nødsagedes til at flaa det saa tidlig ud, at det kolde, fugtige og uftadige Veir kom til at trykke Kvæget. I de Egne af Jylland, hvor Græsningen har været knap, har Mælkeudbyttet selvfølgelig ei heller været godt. Med Hensyn til Smørudbyttet ere Beretningerne meget forskellige, rimeligvis i Henhold til de forskellige Græsgange og Mælkestueindretninger, navnlig fra flere Steder paa Verne klages over, at Mælken har været tynd. I Almindelighed fremhæves dog, at den kolde Sommer, hvis enkelte varme Perioder ikke have været saa lange, at Varmen har kunnet trænge rigtig ind i velindrettede Mælkestuer, har været gunstig for en rigelig Flødeaffætning. Flere Steder har man havt Vanskelighed med at faae Smørret godt. I det Hele taget synes Mælkeriudbyttet dog at blive ret godt, om end Smørpriserne ere lave.

Udbyttet ved Uldklipningen har været lidt bedre end almindelig, og Priserne et Par pCt. høiere. Kun i de Egne af Midtjylland, hvor Dødeligheden blandt Faarene har været stor, saaledes som der meddeltes i forrige Beretning, har Udbyttet været utilfredsstillende. Iøvrigt have i Gjennemsnit Merinosfaarene givet $2\frac{1}{2}$ — $3\frac{1}{2}$ Pund Uld, og Sommerklipningen af Blandingsfaarene omtrent 2 Pund. Disse sidste vinde overalt mere og mere Udbredelse, navnlig meddeles fra Horsens-egnen, at Sandsen for Fordelagtigheden ved et bedre Faarehold, hvortil man navnlig bruger enten blandet Dishley-Southdown eller ren Dishley, nu er saaledes vakt mellem Beboerne, at gode Tillægslam betales med 16 til 20 Rd.

En bedre Talsmand for Drainingen end det forløbne, Foraar kan vanskelig faaes; det maa have aabnet Dinene paa de største Tvivlere. Fra alle Egne høres derfor ogsaa om de omfattende Drainingsarbejder, og overalt have Teglværkerne vanskelig ved at levere de nødvendige Rør, selv hvor der, som

i Horsensegnen, næsten findes 1 eller 2 Teglværker i hvert Sogn. Men tillige har dette Foraar været en fortrinlig Talsmand for Nødvendigheden af at lade Drainingen godt udføre, og i Birkeligheden meddeles ogsaa fra flere Egne, at Bønderne have faaet Die derfor, og nu lettere bekvemme sig til at benytte kyndig Hjælp i saa Henseende; det er navnlig de ved Landhusholdningssekslæbets Hjælp udbannede Drainingslæringer, der blive brugte, og som ofte gjøre god Nytte ved at give følgeværdige Exempler for de Omboende. — Det er første Gang vi i Beretningerne have modtaget Meddelelse om, at ikke blot større Gaarde, men at ogsaa flere Bøndergaarde i enkelte Egne ere helt færdige med komplet Draining, og denne Tidende, der vilde være dobbelt glædelig, naar man kunde være forvisset om, at Arbeidet var udført godt, kommer samtidigt fra 2 Steder, nemlig fra Egnen Nord for Aarhus, og Egnen Syd for Horsens. Fra flere Sider fremhæves det, at medens Selveierbonden nu ofte temmelig villig iværksætter denne Grundforbedring, holder Fæstebonden, trykket af Forholdene, sig derimod tilbage, eller udfører den i hvert Fald i Reglen slet. — I det sydlige Jylland bygges overordentlig meget i denne Sommer; ligesaa flere Steder blandt Eiendomsbønderne paa Værne. Fra det sydlige Jylland omtales en Slags billige Lader, der forekomme os at ligne en Del de i enkelte Egne brugelige „svenste Lader“, som især udmærke sig ved deres Prisbillighed. „De her omtalte tækkes helt op fra Jorden af med Halm. Stolperne ere $3\frac{1}{2}$ Alen høje (små Ege fra Skoven) og staa med Jernpigge fastrammede i en Kampesten som Grundsten. I hverandet Fag er der anbragt en 16 Alens Bjælke, og Sparreværket bestaaer af 12 Alens Sparrer. Midtvejs paa tværs gaaer en Tærskelo med Indkjørsel. Det Hele er lægtet og tækket fra Jorden, saa at det seer ud som en stor Hæs. For dem, der have Skov med tjenligt Tømmer hertil, kan der ikke tænkes nogen mere økonomisk Byggemaade, ligesom en saadan Lade ikke heller kan mangle Varighed, naar Tækningen blot holdes godt vedlige.“ — Der er Mangel paa Arbeidskraft i nogle Egne, navnlig i Nærheden af Jernbaneanlæg, eller hvor større Udtørrings- eller Indbigningsarbejder foretages.

Sverig.

Tilstanden i Skaane er tilbøielig den samme som i Danmark. Rapsen er ødelagt de fleste Steder. Hveden staaer godt i det sydlige og østlige, men derimod stod den tidligere meget simpelt i det vestlige og nordlige, saa at endog Halv-

belen og derefter er ompløjet i nogle Egne; hvad der blev staaende har senere udfoldet sig kraftig. Det samme gjælder Rugen, hvoraf endnu mere blev ompløjet i det nordlige Skaane; tillige tog den under Blomstringen betydelig mere Skade ved den kolde Nordvestvind sidst i Juni i den nordvestlige end i den sydøstlige Del. Vaarsæden staaer ret godt; Kær dyrkes kun lidt; Kartoflerne kom sent, men staa nu meget godt. I det Hele taget staaer al Sæden kjendelig bedre paa de milde og høie Jorder end paa de stærke og lavtliggende. Kløveren er for en Del frosen ud af Jorden; dog vil paa Grund af det gunstige Veir i Juni Høudbyttet paa Ageren blive ret godt; Engene ere derimod sene og mindre gode. Græsset er meget rigeligt. Fodermangel har der ikke været, skjøndt Kvæget ofte først kom ud i Begyndelsen af Juni, man seer endog Halmstakke komme frem hist og her ved Ladernes Rensning. Sommerudbyttet af Mælkerierne har, i Forhold til hvad det pleier at give, været godt; men dels holdes for meget Kvæg, saa Winterfodringen er karrig, dels kælve Kørerne for sent, og dels er Behandlingen af Mælken endnu i Reglen simpel. — Der mærkes kjendelig Fremgang ikke blot hos den store Jordbruger, der støttes af Intelligents og Kapital, men ogsaa hos den mindre, der har flere Fordomme at overvinde, færre Kundstaber og som oftest smaa Midler; for ham er Veien fremad vanskeligere; derfor er det saa meget mere tilfredsstillende, naar man seer en saa alvorlig Stræben som nu efter at naae ud over, hvad Fader og Far-Fader har anseet for det Bedste. Jorden bliver renset, mærglet og afgrævet; Drainingen vinder stor Udbredelse, især i denne Sommer, og der er Trang paa Nør.

Finland.

I Finland blev først Vaarsæden saaet i Begyndelsen af og i Midten af Juni, men er kommen ret godt. Rugen, der var yderst simpel, har ogsaa bedret sig i den sidste Tid. Sommerfrosen, der ellers ofte gjør saa ubødelig Skade i Finland, har endnu ikke viist sig. Græsset kom sent i Væxt, saa Fodermanglen var stor, men Foderpriserne holdt sig desuagtet lave, thi Føngemanglen var endnu større. Udbyttet af Faarene har været ringe, og af Kørerne, der have mindre Betydning, ogsaa mindre end almindelig. — „I det Hele taget er Landbruget i Finland meget langt tilbage; Markerne ere udgrøftede i smaa Ager, men Grøfterne ere saa daarlig anlagte, at Vandafledningen dog er meget mangelfuld. Jorden behandles daarlig, pløies f. Ex. kun 2—3—4 Tommer dybt, og dog gaaer alt kun ud paa at avle Korn; et toaarigt Sædsliste med Rug er det almindelige. — Tilstanden er i Die-

blikket særdeles trykket, — ingen Jøde, intet Korn og ingen Penge; langs Beiene store Starer af Tiggere. Staten gjør imidlertid meget for at hjælpe herpaa, og tillige maa Landmanden selv snart indsee, at det er nødvendigt at lægge Jorden ordentlig tør, indstrænke Korndyrkningen og lægge Vægt paa Husdyrholdet, da hans nuværende System næsten har ruineret ham."

Norge.

I Norge har Vinteren været meget snerig, hvorved Vinterarbeidet i Skoven er lettet betydelig, og der har derfor været god Fortjeneste for Arbeideren, men iøvrigt have de høie Priser paa alle Jøvevarer gjort ham hans Stilling trykket. Seneen laa længe, dels paa Grund af Massen der var falden, dels fordi Vaaren ikke bragte Varme men Raakulde, og først midt i Mai begyndte Vaararbejderne i den sydlige Del af Landet, og i det Nordensjeldske endog først i Begyndelsen af Juni. Jorden var da kold, vaad og ubekvem, og Vaaren og For sommeren har senere været kold og lidet frugtbar med Undtagelse af nogle varme Dage midt i Juni; senere har Veiret været koldt og tørt.

Den tidligsaade Rug staaer ret godt, den silbigsaade derimod slet; da der tilmed kun blev saaet lidt Rug i Efteraaret, vil Rugavlen iaar sikkert blive meget ringe; Indførslen maa da blive større end almindelig, men stor Indfyldelse herpaa vil den forventede daarlige Rughøst dog ikke have, thi af de 1,100,000 Tdr. Rug, der bruges aarlig, avler Landet i Reglen ifkun 150,000 Tdr. selv.

Vaarforret staaer ret godt, men da det er saa ualmindelig langt tilbage, er der stor Frygt for, at det i mange Egne af Landet ikke vil blive modent.

Af Kartoflerne vare en Mængde ødelagte i Vinterens Løb, undtagen i det Nordensjeldske, det eneste Sted i Europa, hvor de istsor vare sygdomsfrie, og hvor de ogsaa ere bevarede friske i Rulerne; Sættkartofler vare derfor meget dyre (6 Rd. pr. Td.), og der er blevet lagt færre end almindelig. I deres Sted, ligesom ogsaa paa Jorder, hvor det blev altfor sent at saae Vaarsæd, har man saaet Turnips og de staa godt, og have været fri for Insekter.

Føbjergningen, der vil falde meget sent, lever kun et middelmaadigt Udbytte, om end meget ulige i de forskjellige Egne.

Vinterfodret, der var tilstede i saa rigelig Mængde, gif med, og i Nordland, Finmarken og enkelte Fjeldbygder blev der endog Fodernød. — Kvæget kom simpelt og sent paa Græs, og da dette hidtil har været daarligt, har Mælkeudbyttet kun været ringe. „Mælken Behandling gjør imidlertid Frem-

skridt. Navnlig er det rimeligt, at de Fællesmælkerier, der efterhaanden opstaa, og hvoraaf der ogsaa i Vinterens Løb er oprettet flere, ville have en gavnlig Indflydelse paa de omliggende Egne. Medens det indtil for ganske faa Aar siden var vanskeligt at faae rigtig godt norsk Smør uden i de bedste Sommermaaneder, frembydes der nu i Kristiania, der er Hovedmarkedet, og i de fleste andre Byer stadig nyhjernet norsk Smør, der kappes med det bedste udenlandske. Det er rimeligt, at Fremskridtene i Løbet af ganske faa Aar ville have en meget mærkbar Indflydelse paa Norges Indførsel af Fedevarer."

England, Skotland og Irland.

Vinteren var uheldig; Januar bragte megen Sne, Februar derimod meget mildt Veir, indtil henimod Slutningen, men da begyndte en kold, stormfuld Periode, der vedblev til om trent d. 23de Marts, og som lagde store Sneynger paa Markerne, saa Faarene led meget, navnlig i de stotste Høilande; Beholdningerne af Foder, hvormed man hjalp paa dem, svandt stærkt, der maatte kjøbes meget Hjelpefoder, Turnipsen tog Skade af Frosten, og den friske Græs væxt, der var begyndt i Februar, gulnede og raadnede for en stor Del hen. Først i Slutningen af Maanedelen kom der mildt Veir, og inden Maanedens Udgang fik man vel i enkelte tidlige Distrikter begyndt at saae Bønner og Havre og at lægge Kartofler. Men April bragte kun saa smukke, tørre Dage, og om man end fik tilsaet i disse, var Jorden dog meget død og ubefvem; selv Græsset kunde ikke bryde rigtig frem uden paa milde Jorder, saa Vanskelighederne ved at skaffe det nødvendige Foder til Faarene bleve endnu større, da tilmed Turnipsen var nær ved at slippe op, og Hø næsten umuligt at opdrive; der blev paa Landet betalt 3 Mk. 8 Sk. for Raigræs, 2 Mk. 8 Sk. for Havrehalm og 2 Mk. 4 Sk. for Hvedehalm, alt pr. Lpd. I Slutningen af April stod Hveden vel godt i enkelte Egne, men i mange andre vare Udsigterne kun mørke; det milde Veir i Begyndelsen af Mai bragte en god Fremgang, som imidlertid standsedes af det raakolde Veir, som der ogsaa her herskede i Midten af Mai, og navnlig Bønner, Urter og Kartofler toge betydelig Skade; senere har imidlertid alt faaet et langt bedre Udseende; Baarsæden staaer ret kraftig, navnlig Havren; Hveden har bedret sig en Del, og selv Turnipsen og Rutabagaen, som sjældent ere blevne saaede i en saa ubefvem og daarlig behandlet Jord, staa nu ret godt.

Lydskland.

Efter en mild Februar, der kaldte Plantelivet frem, fulgte en meget kold Marts, ofte under 10—12° Frost, med jævnt

lig Sne; den sidste Uge af Marts var mild og smuk, men hele April regnfuld, skybedækket og lidet tørrende; Begyndelsen af Mai var god; i Midten af Maaneden, da vi her havde det stærke Sneveir, faldt der megen kold Regn og heftige Hagel- og Tordenblyger i Tybssland, hvorimod de kolde Dage fra d. 22de—25de Mai synes at have bragt mere Sne, i al Fald i enkelte Egne af Tybssland, end her. Siden den Tid har Veiret været gunstigt.

Af Vintersædsarterne staaer Hveden bedst og tegner til en ret god Høst, dog har den i enkelte lavtliggende Østersøegne lidt en Del. — Rugen er derimod simpel, undtagen i det Indre; i Posen og Schlesien synes den endog at være meget god; i Østersøegnene er meget ompløiet, undtagen paa milde, velafgravede Jorber, hvor den staaer ret godt, men dog overalt thyndt. — Rapsen stod overalt godt til Foraarets Komme; i det Indre vil den endnu kunne give en nogenlunde Afgrøde, skjøndt Larver og Insekter have udthyndet den meget, men den er temmelig godt besat med Skulper; i det nordlige og vestlige er den derimod for en stor Del bleven ødelagt i Foraaret og tilbøls ompløiet; de tiloversblevne Marker ere i Reglen plettede og angrebne af Larver. — Baarsæden blev ogsaa i Tybssland lagt sent og i meget daarlig behandlet Jord; den kom dog i Reglen godt frem; blev rigtignok trykket af Kulden i Mai, men har senere udsødet sig med Kraft. Kun Vønnerne, tilbøls Vrterne og navnlig Boghveden have til forskjellige Tider lidt saa meget af det raakolde Veir, at de vanskeligt ville komme sig. Hørren har i flere Egne lidt af Orm i Begyndelsen, hvilket den næppe helt kan forvinde. — Kartofflerne ere simple; de vare lagte tidligere og længere fremstrebne, da Kulden og Sneen i Mai indfandt sig, end her hos os, og led derfor meget mere; der ventes kun en tarvelig Kartoffelhøst; de gamle Kartoffler i Rulerne ere for en stor Del blevne ødelagte, saa Priserne her som i England ere meget høie, og da ogsaa den nye Kartoffelavl begge Steder kun lover lidt, ville Priserne formodentlig holde sig, hvilket atter maa formodes at faae en kjendelig Indflydelse paa Kornpriserne, da Kartofflen, især i Tybssland, er et saa overveieende vigtigt Fødemiddel for Arbejderbefolkningen. — Røverne ere fortrinlige; Luzernen er ogsaa god, undtagen hvor Jorden har været meget vaad; Engene love godt, men de hyppige Oversvømmelser af Vandløbene have hist og her staaet dem en Del. — Vinen staaer ret godt, men tog en Del Skade ved Vinterveiret d. 23de—25de Mai, navnlig langs Rhinen. — Frugttræerne bære rigelig. — Fødermangel synes der ikke at have været i nogen kjendelig Grad.

Frankrig.

Høstudsigterne ere ret gunstige. Frosten i Marts, der afløste en meget mild Februar, var forsaavidt heldig, at den standsede Planteværten, som var vel langt fremfreden, og ødelagde en Del Insekter og Ukrud; men den vedholdende stærke Regn, af og til ombryttet med temmelig stærke Snefald, og som næsten vedvarede hele Marts og i Begyndelsen af April hindrede Bearbejdningen af Jorden, og denne var derfor ingenlunde vel bekvem, da man endelig midt i April kunde tage fat paa Foraarsaaningen. Hveden staaer nu imidlertid ret godt, skjøndt den i enkelte Egne begyndte at gulne efter Martsveiret. Dette ødelagde for en ikke ringe Del Rapsafgrøden i det nordlige Frankrig. Vaarsæden staaer ret godt i det nordlige og sydlige, men har i det østlige og Midten lidt en Del af den vedblivende stærke Regn, som har drevet mange af Floderne over deres Bredder, og tillige gjøre Insekter og en ualmindelig stor Masse Ukrud ogsaa Stade. — Kunkelroerne ere meget langt tilbage, 14 Dage til 1 Maaned, og man frygter for, at de ikke vilde kunne indvinde det, navnlig ikke Sukkerroerne. — Kartofflerne staa ret godt, men have lidt en Del af Mai Maanedes Kulde. — Hørrer og den bevarede Raps staa ret smukt; Kløver- og Luzernemarkerne ere mindre gode, da de bleve trykkede af Kulden og Fugtigheden. — Vinen tegnede til et rigt Udbytte, indtil Kulden d. 22de og 23de Mai, da tog den Stade mange Steder, men er senere kommet sig og lover nu ret godt; ogsaa Frugttræerne, hvis Blomstring i Begyndelsen var uheldig, staa nu bedækkede med en rig Afgrøde.

Det samlede Indtryk af Beretningerne tyde altsaa i Diebliffet hen paa en Høst, der i Gjennemsnit af alle de her omtalte Lande næppe vil naae et Middelaar, — navnlig vil Rapsen, Rugen og Kartofflerne sikkert give betydelig derunder; vel kunne disse sidste endnu bedres meget, men man kan paa den anden Side ogsaa have en begrundet Frygt for en senere stærk Udbredelse af Sygdommen, da de fleste Læggekartofler sikkert have været en Del inficerede af Sygdomsvampen fra ifjor. — Kun Høudbyttet, Turnipsen og Frugttræerne tegne i Diebliffet rigtig godt. — Hele den omtalte Del af Europa trænger til Varme; kommer denne, kan Hveden og navnlig Vaarsæden bedres meget.